నిశ్శాంతం

నిద్రమాత్ర పుచ్చుకుని ంటకిపైగా అయింది. ఇంతవరకు నిచేసినట్టు లేదు. అక్కడికీ పన్నెండింటిక కా ఇటూ అటూ దొ్ల ఇహ లాభం లేద అప్పుడు పుచ్చుకున్నాను. రెండు మూ గంటల సేపయినా నిద్రపట్టకపోతే న్నది అర గదు. అరక్కపోతే రేపు ళ్లీ అదో బాధ. దానికి మందు పు చ్చుకోవటం ఎలాగూ తప్పదుకదా అని ని పట్టటానికి మాత్ర పుచ్చుకున్నాను.

ఇంట్లో ఎవ్వరూ లేరుకద ఒక్కత్తెనీ నిశ్శబ్దంగా పడుకోవచ్చున నుకున్నాను మధ్యాహ్నం. మాగన్నుగా కు కు పట్టే వేళ "పోస్టు" అనే పొలికేక గుండెల్ని అదరగొట్టి లేపింది. తీ లే చి చూస్తే మహిళామండలి చందా రసీదు. కు నుండి చెత్త కాగితాల బుట్టలో పడేసి ళ్ళీ వచ్చి మంచంమీద ఒత్తిగిలాను. గుం డ ఇంకా తగ్గలేదు. మంచినీళ్ళ తాగాల పించింది. ఓ గుక్కెడు మంచినీళ్ల అంది దిక్కు లేదు కొంపలో. అలాగే మంచం పట్టీ పట్టుకుని పడుకున్నాను. స్సేపటికి దడ తగ్గినట్లయింది. పక్కనే డీ మో బల్లమీద ఉన్న పేపరుతీసి చ ద టం సాగించాను. అపోలో - 11 సు క్షితంగా భూమ్మీదికి తిరిగి వచ్చిన తర వి శే షాలు కొంత మనస్థిమితాన్ని క చాయి. ఈ చంద్రమండల యాత్ర ప్రారంభ మయిన నాటి నుంచి ఒకటే ఆ ళ్ళు భూమి వాతావరణాన్ని దా టా లే దా - చంద్రుని చుట్టూ ప్రదక్షిణ ప్రా ంచారా లేదా - "ఎల్లెమ్"లో అన్ని భా గా సరిగ్గా ఉన్నాయని నిర్ధారణ అ యి ం లేదా - "ఎల్లెమ్" చంద్రునివైపు దిగ మొద లయిందా లేదా - అం టూ అ కడుక్కు ఒకటే ఆరాటం. పొద్దున్న పే కోసం, సాయంకాలం రేడియో వా ర్త కో సం ఎదురుతెన్నులు, రాత్రంతా ఆ చనలు. ఇక 20 న కునుకుపడితే ఒట్టు. ఎల్లెమ్" చంద్రోపరితలంమీంచి విజయ ంతంగా పైకి లేచిందా - కొలంబియాని కలుసు కుందా లేదా అని ఆదుర్దా. చి కి ఉండ బట్టలేక అర్ధరాత్రి వార్తా పత్రిక ఆఫీసుకి ఫోను చేశాను. "కొలంబియాని ప్పు డే కలుసు క్ పోతున్నది" అని చెప్పగానే ఒక్క క్షణం యుగా ఊపిరి పీల్చుకున్నాను.

మళ్ళీ ఆలోచనలు. తిరిగి భూమి వాతా వరణం ప్రవేశించటానికి తగిన శక్తి ఉన్న లేదోనని మరోబాధ. నాకెందు కొచ్చిన దోళన ఇదంతా - హాయిగా కళ్లు మూసు నిద్రపోక - అని ఎంత నచ్చ జెప్పు సరే ప్రపంచ సమస్యలన్నీ నా సమ లే అయినట్టు మధ్య నాకు నిద్ర పట్టదు. లో గొడవ అయిందనుకుంటే రాష్ట్రీ సమస్యఒకటి. రాత్రిళ్ళు ఇక ఆలోచ న్నీ ఇందిరాగాంధీ గురించీ నిజలింగ గురించీను.

ప తా అమ్మాయి దగ్గరనుంచి ఉత్తర స్తుందా అబ్బాయి దగ్గరనుంచి ఉత్తర స్తుందా అని ఎదురుతెన్నులు చూ నే సరిపోతోంది. వంటింట్లో పని పడక్కుర్చీలో కూర్చుని పేపరు న్నా ఆలో చ న ల న్నీ అమ్మా గు రిం చీ ను. అ బ్బా యి గు రి ను. వాళ్ళ సం సా రా ల గొడ ళ్ళు గాని అమ్మాయి నుంచీ నాన్న గురించీ లోచించటానికి వాళ్ళకి వ్యవధి ఉన్న చదు. పోనీ అబ్బాయి దగ్గరికి వెళ్ళి మా అంటే ఆయనకి నచ్చదు. వాళ్ళ ంత్ర్యానికి మనం అడ్డు రా ట నీ - వాళ్ళ జీవిత విధా నం వేరు. ఆలోచనలు వేరు. మన కీ వాళ్ళకీ పడదు. మనం ఇక్క డుంటేనే హాయిగా ఉంటుంది - అంటూ పెద్ద ఉప న్యాసం ఇస్తారు. ఆయన కేం, ఆయన పెరె యూడు. ఇంటి వాటా మీద స్తోంది. అబ్బాయి మధ్య మధ్య ఎదో డబ్బు పంపిస్తూ ఉంటాడు. ఏదో తోచింది రాసుకుంటూ ఉంటారు - పత్రికలకనీ సమావేశాలకనీ. పగలంతా ఎవ రినో వొకరిని కలుసుకోవటానికి వెళ్ళ టమో, ఇంట్లో కూర్చుని దీక్షగా రాసు కోవటమో చేస్తూ ఉంటారు. ఎటొచ్చీ యధావిధిగా వంట చెయ్యటానికి ఓపిక లేక, ఊరికే కూర్చోనూలేక అనేకరకాల ఆలోచనలతో నిద్ర పట్టక సతమత మయేది నేనే.

నిద్రపట్టే రోజుల్లో ఇంటిల్లిపాదీ నన్ను తిన్నగా నిద్రపోనిచ్చారుకాదు. ఏ వొక్క రోజూనా హాయిగా, మనస్సుకి తృప్తిగా నిద్రపోయింది లేదు. పసిపిల్లగా ఉన్న ప్పటి సంగతి నాకు తెలియదుగాని నాకు జ్ఞానం వచ్చినప్పటినుంచి చూస్తున్నాను. ఒక టో క్లాసు చదువుతున్నప్పటినుంచి "బడికిపోవాలి. తొందరగా తెమలాలి. లేలే" అంటూ మంచి నిద్రలో లేపు తూండేది అమ్మ. అమ్మకి ఆచారం. వంటకి మడికట్టుకోవటం కోసం ఈ లోపునే నాకు స్నానం చేయించి ముస్తాబుచేసి బడికి పంపించాలని తెల్లవారకుండానే లేపేసేది. ఎండాకాలం గాలిలేక రాత్రిళ్లు త్వరగా నిద్రపట్టక మర్నాడు పొద్దెక్కినా మెలకువ వొచ్చేదికాదు. కొంపలు మునిగిపోతు న్నట్లు మొహంమీద నీళ్ళు జల్లి మరీ లేపేది. పోతే ఆదివారం పూటయినా ఆల స్యంగా లేద్దామంటే తలంటు అంటూ ఒక తతంగం పెట్టేది. మార్నింగ్ స్కూల్సు పెట్టారంటే నిద్ర మత్తులోనే స్కూలుకి వెళ్ళినట్లుండేది. ఇహ పరీక్షల రోజుల్లో పుస్తకం ముట్టుకుంటేనే నిద్ర ముంచుకు వచ్చేది. చదువుకోకుండా ఎక్కడ పడు కుంటానోనని నాన్నగారు దగ్గర కూర్చో బెట్టుకుని చదివించేవారు. ఆవలింతలు ఒక దాని వెంట మరొకటి తరుముకొస్తూంటే గొంతులోనే మింగేసి ప్రాణాలు బిగపెట్టి చదవాల్సి వచ్చేది. మళ్ళీ తెల్లవారకుండా లేపేసేవారు చదువుకోమని. హాయి గా సెలవులివ్వగానే రాత్రనక పగలనక నిద్ర పోవాలని నిశ్చయించుకుని ఎలాగో పరీ క్షలు పూర్తిచేసేదాన్ని. అదేం పాపమో, శాపం పెట్టినట్టు సెలవుల్లో వస్తే నిద్ర వచ్చేదికాదు. పరీక్షల్లో పుస్తకాలు చదివితే నిద్ర కూరుకొచ్చేది. సెలవుల్లో

పత్రికలూ నవలలూ చదువుతూంటే టైము తెలిసేదికాదు. "పడుకోవే- అర్ధరాత్రిదాకా ఏమిటా చదువు" అని కేకలేసేది అమ్మ. కాలేజిలో ఆఖరి సంవత్సరం చదువుతున్నప్పుడు పరీక్షల్లో ఒట్టుపెట్టుకున్నాను - ఇహ జన్మలో పరీక్షలకి వెళ్ళకూడదు - హాయిగా రోజూ ఇష్టమొచ్చినంతసేపు నిద్ర పోవాలని." ఇంట్లో అన్నయ్య, వదిన తొమ్మిదవకుండా తలుపులు వేసుకుని పడుకుంటే నాకు తెలియని ఆ హాయిని తలచుకుని నా మనస్సు కుతకుతలాడేది. హాయిగా నేనూ పెళ్ళి చేసుకుని నేనూ సుఖంగా రోజూ నిద్రపోవాలి అనీ, పరీక్షల్లేని నిద్రాభంగంలేని ఉల్లాస జీవితాన్ని గడపాలనీ నిశ్చయించుకున్నాను.

పెళ్ళయితే అయిందిగాని నేననుకున్నట్లు మాత్రం సాగలేదు జీవితం. పొద్దున్నే తెల్లవారుతూనే లేవటం మాత్రం తప్పలేదు. అర్ధరాత్రివరకూ ప్రణయలోకంలో విహరించి విహరించి అలిసిసొలిసి పడుకున్నదానికి పొద్దున్నే పాలవాడి కేక యముని రాకలాగే తోచేది నాకు. నిద్రమత్తు వీడకుండానే లేవటం కాలకృత్యాలు తీర్చుకోవటం, కాఫీ కార్యక్రమం, పనిమనిషి రాకపోకలు, వంట చేసి ఆయన్ని ఆఫీసుకి పంపటం, మెల్లిగా వంటింటి పనులు పూర్తి చేసుకుని పడక్కుర్చీలో వాలేసరికి పదకొండయ్యేది. తాపీగా పొద్దుటిపేపరు చూసేసరికి కనురెప్పలు మూతపడేవి. ఇలా కనుకు పట్టిందో లేదో పోస్టువాడి కేకో, కూరలవాడి పిలుపో రెప్పలు విప్పేటట్లు చేసేవి. లేకుంటే పక్కింటి పిల్లలు తమాషాకి కాలింగ్ బెల్ నొక్కి పారిపోతూండేవారు. ఎవరో వచ్చారనుకుని తీరా తలుపుతీసి చూస్తే ఎవరూ ఉండరు, దూరంనుంచి పిల్లల నవ్వులు మాత్రం వినిపించేవి.

మళ్ళీ మధ్యాహ్నం ఆయన భోజనానికి రావటం. ఆయన్ని పంపించి ఏ పత్రికో నవలో తీసుకుని కాస్సేపు చదివేసరికి మళ్ళీ పోయిన ఆ కునుకు ఆశగా దగ్గిర కొచ్చేది. అది కిట్టనట్లుగా ఈ లోపల పనిమనిషి వచ్చి "అమ్మా" అంటూ దూడలా అరిచేది. ఆ తరవాత టిఫిను చెయ్యటం, సాయంకాలం వంట, మళ్ళీ యథాప్రకారం ప్రేమకలాపం, చాలీచాలని నిద్ర.

మా ప్రేమవేడి కాస్త చల్లారి గట్టి పడే వేళకి బాబిగాడు తగులుకున్నాడు. పగలంతా హాయిగా నిద్రపోయేవాడు. సాయంకాలం మమ్మల్ని ఆడించి మళ్ళీ రాత్రి పాలు తాగి ఆగడంతో నిద్రపోయేవాడు. తెల్లవారుఝామునే కోడికన్నా ముందుగా లేచి "ఊం అం" అంటూ ఏదో చెప్పరాని సంతోషాన్ని వెలిబుచ్చేవాడు. వాడితో కలిసి వాడి సంతోషంలో పాలు పంచుకోక పోతే కేర్‌మంటూ కొంప మునిగినట్టు ఏడ్చేవాడు. వాడికోసం నాలుగింటికే దీపంవేసి "జేజి" "జేజి" అంటూ వాణ్ని ఆడించటం ఒక బాధ్యత అయిపోయింది. పొద్దున్నే వాడికి నీళ్ళుపోసి పాలిచ్చి పొదరద్దీ ఉయ్యాల్లో 'పడుకోబెడితే' ఆదమరచి నిద్రపోయి పదిన్నరకి నా పని పూర్తయి కాస్త నడుం వాల్చుదామనుకున్న టైముకి లేచేవాడు. వాడితో ఆడుకోవాలనీ వాడి ముద్దు ముచ్చటాలు చూసి మురిసిపోవాలనే ఉండేది. నిద్రమాత్రం ముంచుకు వచ్చేది. వాణ్ణి పక్కలో వేసుకుని కక్కుర్తిపడి ఓ కునుకు తియ్యబోతే పమిట పట్టుకుని లాగటం, జుట్టు గుప్పెళ్లలో పట్టుకు లాగటం, పొట్టలో బుజ్జి కాలు పెట్టి తన్నటం- నా నిద్ర పోగొట్టటానికి ఎన్ని చెయ్యాలో అన్నీ చేసేవాడు. పోనీ వాడు ఎదిగాడు - నేను తనివితీరా నిద్ర పోదామనుకుంటున్న రోజుల్లో వాడి చదువు ప్రారంభమయింది. వాణ్ని పొద్దున్నే లేపి బడికి తయారు చేయటంకోసం నేనూ పొద్దున్నే లేవాల్సివచ్చేది. ఇదికాక కడుపులో మరో పాపాయి కదలటం ప్రారంభించింది. ఇంట్లో క్రమక్రమంగా పెరుగుతున్న చాకిరీతో నిద్రకి మాత్రం వ్యవధి దొరికేదికాదు.

పిల్లలు పెద్దవాళ్ళవుతున్నకొద్దీ వాళ్ళ ప్రవర్తననీ వాళ్ళభవిష్యత్తునీ తీర్చిదిద్దే బాధ్యత చిన్నప్పటి నా పరీక్షలకన్న దుర్భరమయినదిగా తయారైంది. అనుక్షణం పిల్లల గురించి ఆలోచనే. వాళ్ళు కాలేజి నుంచి కాస్త ఆలస్యంగా వస్తే కంగారు - కాస్త ఒంట్లో నలతగావుంటే భయం- అబ్బాయికి ఫస్టుక్లాసు వస్తుందో రాదోనని ఆందోళన - అమ్మాయికి మంచిసంబంధం దొరికేదాకా దిగులు - అబ్బాయికి మంచి ఉద్యోగం వచ్చేదాకా తపన - వాళ్ళ పెళ్ళిఖర్చుల గురించి ఆందోళన - అమ్మాయి అత్తగారి తీరుగురించిదిగులు-కోడలు వచ్చాకఅబ్బాయి నాతో ఇదివరకటిలా ఉండటంలేదు, నాకు దూరమైపోతున్నాడన్న దిగులు-అమ్మాయిని పుట్టింటికి పంపటం లేదన్న దిగులు-కోడలికింకా కానుపు రాలేదన్న దిగులు- నా ఒంట్లో బావుండనప్పుడు దగ్గరుండి చూసే దిక్కులేదన్నదిగులు - ఈ వయస్సులో కూడా నా సుఖదుఃఖాలను ఆయన సరిగ్గా పట్టించుకోరన్నదిగులు - ఇన్ని దిగుళ్ళతో నేనెక్కడ నిద్రపోగలను?

ఇప్పుడు పిల్లలు ఎవరికాపరాలు వాళ్లు వేసుకుంటున్నారు, వాళ్ళకి పిల్లలున్నాలేక పోయినా వాళ్ళబాధేదో వాళ్ళుపడతారు? ఇహ మిగిలింది నేనూ ఆయనా. "సమస్యలేమున్నాయి. వేళకి కాస్త వండుకుని తిని హాయిగానిద్రపోరాదా, లేకపోతేకృష్ణారామా అనుకుంటూ కూర్చోరాదా" అంటారు. కృష్ణారామా అంటూ ఎంత సేపు కూర్చోను? పైకి అనుకుంటూ కూర్చుంటే విన్నవాళ్ళు పిచ్చిదాన్నే అనుకుంటారు. లోలోపల అనుకుంటే ఆ రాముడికీ కృష్ణుడికీకూడా వినిపించదు. వినిపించనిదానికి అనుకోవటం దేనికి? పైగా అందులో నాకు కావల్సిన నిద్రపోయే మార్గం ఏమీ కనిపించలేదు.

● ఒక చైనీయుడు అమెరికా వెళ్ళాడు. అతనికి ఆతిథ్యం యిచ్చిన అమెరికన్ అతన్ని గుర్రప్పందేలకు తీసుకుపోయాడు. అక్కడ అంతా గందరగోళంగా ఉంది. రెండుమూడు రౌండ్లు పూర్తి అయినతర్వాత చైనీయుడు లేచివెళ్ళిపోతున్నాడు. అమెరికన్ అతన్ని పిలిచి 'ఏం? వెళ్ళిపోతున్నావే'' అని అడిగాడు.

'పదిగుర్రాలు పరుగెత్తుతున్నప్పుడు వాటిలో ఒకటిముందు పరుగెత్తుతుందనీ, మిగతావి వెనకపడిపోతాయనీ మాదేశంలో వెయ్యేళ్ళ క్రితమేమాకుతెలుసు' అన్నాడు చైనీయుడు.

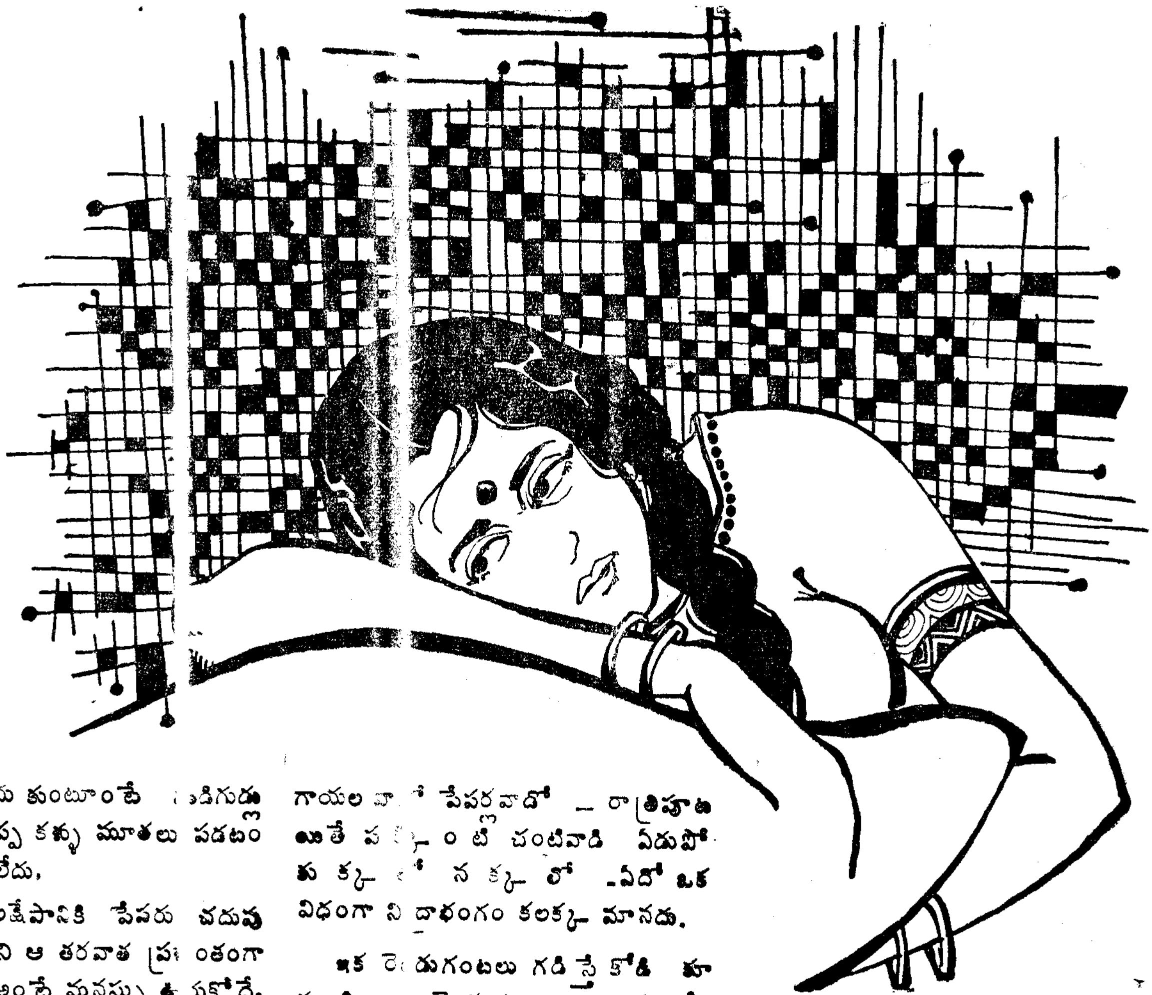

కృష్ణారామా అను కుంటూంటే ఒడిగుడ్లు పడిపోవటం తప్ప కళ్ళు మూతలు పడటం మాత్రం జరగలేదు.

పోనీ, కాలక్షేపానికి పేపరు చదువు కుంటూ కూర్చుని ఆ తరవాత ప్రశాంతంగా నిద్రపోదామా అంటే మనస్సు ఊరుకోదే. ఆపేపరులో చదివిన వాటిని గురించి ఆలో చించటం సాగిస్తుంది. మళ్ళీ అందులో 11 గురించీ రాష్ట్రపతి గురించీ తెలంగాణా సమస్యగురించీ ఆలోచనలు. నిద్రపట్టదు! పిల్లలు వాళ్ళ సంసారాలు వాళ్ళు చేసు కుంటున్నారు కదా అని నిశ్చింతగా ఊరు కుందా మంటే కడుపుతీపి. వాళ్ళని అను క్షణం జ్ఞాపకం చేసుకుంటుంది మనస్సు. వాళ్ళగురించే ఆలోచిస్తుంది.

నిద్రమాత్రం పట్టదు.

ఒక్కసారి హాయిగా తృప్తిగా నిద్ర పోయినరోజు నాకు గుర్తులేదు. జీవితమంతా నిద్రకోసంమొహం వాచినట్టు అనిపిస్తోంది. ఒక్కసారి నిశ్చింతగా నిద్రపోయేవరం దేముడివ్వకూడదూ? "నన్ను లేపకండి అని బోర్డు తగిలించి నిద్రపోదామని ప్రయ త్నించినా - ఫోను మోగటమో, పక్కింటి వాళ్ళబ్బాయి పేపరు కోసమో గాయలవాడో పేపర్లవాడో - రాత్రిపూట యితే పక్కింటి చంటివాడి ఏడుపో కుక్కలో నక్కలో - ఏదో ఒక విధంగా నిద్రాభంగం కలక్క మానదు.

ఇక రెండుగంటలు గడిస్తే కోడి కూ స్తుంది. ఈ రెండుగంటలయినా ఓ కోడి కునుకు తియ్యకపోతే రేప్పొద్దున్నే లేచి ఇంటి పనులు చేసుకునే ఓపిక ఉండదు. ఒక్కపూట లేవకపోతే ఇల్లంతా గల్లంతే. మరో నిద్రమాత్ర వేసుకుంటే మంచిది. ఈ పూట ఆలోచనలతో రెండు మాత్రలు వేసుకుంటేగాని కునుకు పట్టే యోగ్యత లేనట్టుంది.

లేచి వెళ్ళి ఓగ్లాసుడు మంచినీళ్ళు అల మారులో ఉన్న నిద్రమాత్రల సీసా తెచ్చు కున్నాను. కళ్ళు తిరిగినట్లయింది. నెమ్మ దిగా కూర్చుని సీసామూతతీసి మెల్లిగాఎడం అరచేతిలో ఓమాత్రకోసం సీసావంచాను. చెయ్యి తెగ ఒణికింది. సీసాలో మాత్ర లన్నీ చేతిలో పడ్డాయి. నిద్రమాత్రలవన్నీ- వాటిలోనిద్ర వుంది. ఆ నిద్ర నాకు కావాలి- ఒక్కసారి హాయిగా ఒళ్ళు మరిచి నిద్ర పోవాలని ఉంది. వెధవకోడి కునుకులు నా కూతకాద్దు-మనిషి నిద్ర కావాలి, ఆ అనుభవాన్ని పుట్టినప్పటినుంచి నేనెరుగను. ఇవాళ అలాంటి అనుభవాన్ని పొందగలిగితే?

ఆ మాత్రం ఆలోచనకే నా హృదయం ఉప్పొంగి పోయింది: నిద్రకి మించిన సుఖం ప్రపంచంలో మరేదీలేదు. ఇంత వరకూనాకు లభ్యం కానిసుఖం అదే. ఒక్కసారి తనివితీరా నిద్రపోవాలి.

ఎందుకన్నా మంచిదని మళ్ళీలేచి బల్ల మీదవున్న కాగితం అనీ తీసుకున్నాను. ఒళ్ళోపుస్తకం ఒత్తుపెట్టుకుని పెన్సిలుతో నాలుగు ముక్కలు ఒణుకుతున్న చేత్తో రాశాను.

"ఏమండీ, కంగారు పడకండి: నిద్ర పోతున్నానంతే. ఆత్మహత్య చేసుకున్నానని అపార్థం చేసుకోకండి. కేవలం నిద్రకోసం నిద్రపోతున్నాను."

●●●